

[Bertel Dahlgaard.]

Presseorgan bragte vigtige Stats- og Samfundsinteresser i Fare gennem Forhaandsmeddelelser vedrørende Anliggender som det, der her er Tale om.

Der er i dette Afsnit af Forslaget i § 21 indsat en meget vidtgaaende Bestemmelse, som i og for sig ikke staar i nogen organisk Forbindelse med Forslagets øvrige Bestemmelser. Det er Bestemmelsen om, at der spærres 50 pCt. af Indestaaende paa Anfordring paa Konto i Banker og Sparekasser, for saa vidt angaar Konti, der er oprettet efter 9. April 1940, samt Beløb, der paa ældre Konti overstiger, hvad der stod paa Kontoen den 8. April 1940, dog at der altid frit kan hæves indtil 10 000 Kr. Det fremgaar af de Bilag, der følger Forslaget, at det er Nationalbanken, der har ønsket en saadan Bestemmelse, og det er ganske aabenbart, at den er at betragte som et Supplement til de Spærringsbestemmelser med Hensyn paa de ledige Penge, der tidligere er gennemført over for Banker og Sparekasser. Man maa huske, at disse tidligere Spærringsbestemmelser tog Sigte paa en Indskrænkning af Pengeinstitutternes Dispositionsfrihed, medens de ikke berørte Indskydernes Adgang til at uddrage indestaaende Beløb. Her er det nu, at denne Bestemmelse kommer og indskrænker ogsaa Indskydernes Dispositionsfrihed.

Nationalbanken anfører i sine Bemærkninger, at denne Spærring maa ske af pengepolitiske Grunde, indtil Spærringen kan afløses af andre Foranstaltninger. Det er imidlertid klart — og det synes jeg lige saa godt man kan sige —, at hvis denne Bestemmelse blev af længere Varighed, vilde den indeholde Spiren til en meget virksomhedsfuld Investeringskontrol. Nu vil ærede Medlemmer imidlertid se, at der kun er givet Bestemmelsen Gyldighed til Udgangen af 1945. Jeg mener derfor, at man bør afstaa fra enhver indgaaende principiel Drøftelse af hele dette Spørgsmaal. Jeg erkender for mit Vedkommende, at der kan være god Begrundelse for Bestemmelsen i en Periode, hvor vi i saa høj Grad, som Tilfældet er nu, maa se Tiden an, fordi vi faktisk ved meget lidt om, hvor det skal bære hen økonomisk set. Mit Parti kan altsaa tiltræde denne Bestemmelse, men jeg tager alt muligt Forbehold med Hensyn til Fremtiden, naar

Spørgsmaalet eventuelt maatte blive om Bestemmelsens Forlængelse. Vurderingen af denne Bestemmelse, af dens eventuelle Berettigelse vil være afhængig af den til enhver Tid foreliggende pengemæssige og erhvervsmæssige Situation.

Hvad angaar Afsnit III, Afkontrolleringen af Indskud i Pengeinstitutter, skal jeg kun bemærke, at jeg finder det tvivlsomt, om det er tilstrækkeligt at paabyde Oplysningspligt for alle Institutioner, der modtager Indskud til Forrentning, saaledes som det hedder i § 26. Jeg vil tro, at der findes Former for Indskud i andre Institutioner, for hvilke det kan være nødvendigt at give Bestemmelser om Oplysningspligt, men det kan vi drøfte nærmere i det kommende Udvalg.

Afsnittet om Afstemplingen af Ihænderhaverpapirer har jeg intet at bemærke til, men skal kun understrege Betydningen af, at denne Afstempling gennemføres paa saa praktisk en Maade som muligt. Det er et meget stort Arbejde, der vil være forbundet hermed.

I et særligt Afsnit V er samlet en Række nye Beføjelser og Bemyndigelser for de skattelignende Myndigheder, saaledes som der af Ministeren er gjort Rede for. Jeg maa sige, at disse Bemyndigelser er overordentlig vidtgaaende, men jeg understreger, at de jo kun har Gyldighed i Forholdet til denne ekstraordinære Formueopgørelse. Det er sandsynligt, at vi fremtidig i Almindelighed maa gaa til en Styrkelse af Ligningsmyndighederne og en Udvidelse af deres Beføjelser for at sikre rigtig Indtægts- og Formueangivelse, men Drøftelsen heraf er altsaa forbeholdt Fremtiden. Der er intet i den Henseende foregrebet ved det foreliggende Lovforslag.

Med dette Forslag er der da lagt det fornødne Grundlag for Rigsdagens senere Overvejelse vedrørende skattemæssige Forhold. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Henning Hasle sagde: Dette Forslag siger intet om en eventuel kommende Beskatning. Maa jeg i øvrigt i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem, at det forundrede mig, at han mente det nødvendigt at spørge om, hvorvidt Tvangsopsparingsbeløbene vilde blive tilbagebetalt. Det kan der, saa vidt jeg forstaar, overhovedet ikke foreligge Spørgsmaal om. De af Staten